

Република Србија

УПРАВНИ СУД

4 У. 11235/15

Дана 15.01.2016. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца

из

против туженог

Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, ради поништаја решења број: 07-00-02528/2013-03 од 17.06.2015. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Високог савета судства у Београду број: 7-00-00044/2013-01 од 12.07.2013. године, а којим је одбијен захтев тужиоца за приступ информацијама од јавног значаја.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 24.07.2015. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа, наводећи да је од Високог савета судства тражио информацију: „када судови постоје само на папиру, како да прекине радни однос и оствари право на пензију?”. Указао је да је Високи савет судства признао да пресуда не обавезује никога, а нити да је дужан да грађанима пружи и информације о правним радњама које грађани треба да предузму у циљу остваривања својих права и интереса, још мање ко може да помогне. Даље је изнео и примедбе на одлуке Управног суда које су донете у поступцима по тужбама које је поднео, а у вези престанка његове службе и утврђивања пензијског стажа. Са тих и других разлога ближе изнетих у тужби, предложио је да суд оспорени управни акт поништи.

Тужени орган је, у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења, па је предложио да Управни суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор, без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са

одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, те налазећи да је предмет спора такве природе да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из стања у списима и разлога образложења оспореног решења произлази да је тужилац из поднео захтев за приступ информацијама од јавног значаја којим је тражио од Високог савета судства информацију: „Када судови постоје само на папиру како да прекине радни однос и оствари право на пензију?”. Решењем Високог савета судства број: 7-00-00044/2013-01 од 12.07.2013. године одбијен је захтев тужиоца за слободан приступ информацијама од јавног значаја, применом одредбе члана 16. став 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС”, бр. 120/04 ... 36/10) у вези члана 2. став 1. истог закона, из разлога што Високи савет судства чија надлежност је утврђена одредбом члана 13. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС”, бр. 116/08 ... 88/11) не располаже траженом информацијом. Осим тога, Високи савет судства нема овлашћења да преиспитује и мења судске одлуке, да утиче на рад судије и исход судског поступка, с обзиром да је одредбом члана 1. став 1. Закона о судијама („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 104/09, 101/10 и 8/12) прописано да је судија независан у поступању и доношењу одлука, које, сагласно одредби члана 3. став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС”, бр. 116/08...101/13) може преиспитивати само надлежан суд у законом прописаном поступку. Решавајући по жалби овде тужиоца изјављеној против означеног решења, Повереник је нашао да је правилно поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев тужиоца налазећи да се у конкретном случају не ради о информацији од јавног значаја у смислу члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Ово с тога што се поднетим захтевом тражи изјашњење, односно мишљење првостепеног органа о томе на који начин би жалилац могао да оствари своје право с обзиром на већ донете одлуке судова у вези са тим правом, које поступање по захтеву би подразумевало давање траженог мишљења и изјашњења, односно сачињавање новог документа у вези са тим, а што орган власти није дужан да чини, јер је у смислу одредбе члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, информација од јавног значаја информација којом орган власти располаже и која је већ настала и садржана је у неком постојећем документу. Сагласно изнетом тужени орган је применом одредби члана 23. и 24. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС”, бр. 120/04...36/10), прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдани интерес да зна.

Код напред изнетог правилно је, по оцени Управног суда, одлучио тужени орган у диспозитиву оспореног решења, јер је у спроведеном поступку без повреда правила поступка на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право и за своју одлуку дао довољне и јасне разлоге које прихвата и овај суд. Наиме, Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности је правилно закључио да тражена информација, одговор на питање: „Када судови постоје само на папиру, како да прекине радни однос и оствари право на пензију?”, не представља

информацију којом орган власти располаже и која је већ настала и садржана је у неком постојећем документу, у смислу одредбе члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, с обзиром да би поступање по захтеву тужиоца подразумевало давање траженог мишљења и изјашњења, односно сачињавање новог документа у вези са тим.

Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да су без значаја за другачију оцену законитости оспореног решења, будући да не доводе у сумњу утврђено чињенично стање и правилну примену материјалног права.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.01.2016. године, 4 У. 11235/15

Записничар
Гордана Војновић, с.р.

Председник већа- судија
Душанка Марјановић, с.р.

Заступник отправка
управитељ писарнице
Дејан Бурић

СР